

Beste Paul en Mie

Namens de hele parochie willen we je ontzettend bedanken voor je inzet en je gezelschap de voorbije jaren.

Paul, zou het kunnen dat je enig opportunisme aan de dag durft leggen? Want, is dit al niet je tweede pensioenviering? Zo'n 14 jaar geleden beëindigde je je carrière als muzikleraar en kwam je vanuit Kortrijk in Brugge wonen. Sint-Baafs zocht een orgeliste en jij ging daar graag op in.

Je luisterde de vieringen op met vrolijk orgelspel. Je ondersteunde de samenzang die de vieringen zo deugdzaam maken. Je was een meester in het voorspel en elk tussenspel was een verrassing voor de dirigent en voor het koor.

Je was er graag bij ook op de feestjes die koren al eens organiseren. Twee weken geleden werd je al in de bloemen gezet naar aanleiding van de laatste kinderviering die je opgewekt als altijd begeleidde. En wees gerust, ook de andere koren zullen nog wel een orgelpuntje plaatsen. Want, het is zoals je na een optreden wel eens vaker grapte: "het zou geen optreden zijn als het niet zo gaat dat jullie zingen en ik daarna de fles wijn krijg."

Paul, je was ook altijd voor een praatje te vinden. Met een kwinkslag er bij. Maar je had bijzondere aandacht voor parochianen die je niet meer in kerk zag, b.v. wegens ziekte. Je zocht veel mensen op voor een gewaardeerd bezoekje.

We zijn blij, Paul, dat je in Brugge blijft wonen zodat we je nog wel eens zullen tegenkomen. Het is zoals het motief van je orgelspel tijdens de communie suggereerde: "ik zeg u geen vaarwel, mijn vriend...". Paul, geniet van de welverdiende rust. We betrekken graag ook je echtgenote Mie in deze hulde, die je steeds in je engagement heeft gesteund.

DANKJEWEL.